

Propovijedi Crkve
cjelovitog evanđelja su
besplatna publikacija.
Ako ih želite dobiti na
svoju adresu, javite se na:

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb
Hrvatska

T 01 4920 726
F 01 4813 871
cce@cce.hr | www.cce.hr

Lutajući naraštaj

Mario Dučić,
siječanj 2006.

“Zato, kako veli Duh
Sveti: “Danas kada
čujete glas njegov, ne
otvrdnite srca svoja kao

u onoj pobuni, kao u dan izazova u pustinji,
gdje su me očevi vaši izazivali stavljajući
me u kušnju, i to pošto su četrdeset godina
gledali djela moja! Zato se rasrdih na taj
naraštaj i rekoh: Uvijek lutaju srcem svojim. I
ne priznaše putova mojih, stoga se zakleh u
srdžbi svojoj: Ne, neće ući u počinak moj!”
(Heb 3.7-11)

Danas u crkvama postoje vjernici koji na sebi
nose ožiljke svoje nepokornosti Bogu zbog
toga što su im srca nakon poduzetog odbijanja
poslušnosti u potpunosti otvrdnula. Takvi
ne moraju nužno otići iz crkve, ali ako se
nalaze u zajedništvu sa svetim Božjim
narodom, jedno je sigurno, njihova srca nisu s
Gospodinom, nego lutaju.

Pisac Poslanice Hebrejima piše ove riječi
drugoj generaciji kršćana koji su se sa
židovstva okrenuli kršćanstvu. Vjerojatno
zbog nezrelosti ili nedostatka razumijevanja
biblijskih istina počeli su razmišljati da se
vrate natrag u židovstvo.

On ih zaklinje i kaže da ne otvrdnu svoja srca
podsjećajući ih na jedan povijesni događaj
koji se dogodio u njihovu lutanju kroz
pustinju kada su se kod Refidima prepirali s
Mojsijem i od njega tražili vode:

“Sva izraelska zajednica po Jahvinoj
zapovijedi krene dalje iz pustinje Sina.
Utabori se kod Refidima. Tu nije bilo vode da
narod pije. Zato narod zapodjene prepirku s
Mojsijem. Vikali su: ‘Daj nam vode da pijemo!’
A Mojsije im odgovori: Zašto se sa mnom
prepirete? Zašto kušate Jahvu?” **(Izl 17.1-2)**

Umjesto da su tražili od Boga u molitvi
vodu, oni su jednostavno počeli gledati na
čovjeka i mrmljati. To je uobičajen način
na koji reagiraju tjelesni kršćani čija su srca
otvrdnjela zbog nepokornosti Bogu.

Oni kao da uvijek potražuju nešto od čovjeka.
Misle da su im ljudi uvijek nešto dužni,
razumjeti ih, naći vrijeme za njih ili pomoći
im u onom trenutku kada njima odgovara.
Ako isti tren ne dobiju što žele, često se žale i
mrmljaju.

Odjedanput se osjećaju da ih nitko ne
razumije, nitko im ne valja, kivni su na
vodstvo crkve, mrmljaju na političku i
ekonomsku situaciju, za sve im je kriva
država, nisu zadovoljni poslom, svojim

★ **Ali ono što ne vide je to da su
prestali aktivno vjerovati i tražiti
Boga kroz molitvu, pisanu Riječ
i njegovo Tijelo - Crkvu.**

okolnostima ili svojom obitelji. Vrlo su nezahvalni i uvijek žele više, a posebno su skeptični ili vrlo negativno orijentirani.

Ali ono što ne vide je to da su prestali aktivno vjerovati i tražiti Boga kroz molitvu, pisanu Riječ i njegovo Tijelo - Crkvu. Vjerojatno još uvijek dolaze u crkvu, možda rjeđe nego prije i nisu baš aktivno uključeni u služenje, a jedna ih stvar posebno izdvaja, a to je da se na njima vidi kako nemaju mira ni s Bogom ni u odnosu s drugim vjernicima. To je tipična dijagnoza lutajućega otvrdnjelog srca.

Zamisljivo je zamijetiti kako je Božji narod stavljao Boga na test kušajući ga u pustinji. Iako su iskusili velike znakove i čudesa; od nadnaravne providnosti hrane i pića do poraza neprijatelja, izgledalo je kao da nemaju povjerenja u Boga.

U današnjem kontekstu možemo reći da je to slika tipično karizmatičko-pentekostne crkve u kojoj vjernici iskreno doživljavaju razne znakove, čudesa i nadnaravno providanje, ali se ipak uočava jedno nezadovoljstvo i nemir.

Ustvari, to nezadovoljstvo i nemir nam je indikator njihove neposlušnosti prema Bogu. Znamo da se Bog na tu cijelu generaciju rasrdio i nije im dao da uđu u Obećanu zemlju – u njegov mir, odnosno “počinak”:

★ **U njima ne nalazimo Božjeg straha i često ne ostaju na putevima svetosti i čistoće.**

“Zato se rasrdih na taj naraštaj i rekoh: Uvijek lutaju srcem svojim. I ne priznaše putova mojih, stoga se zakleh u srdžbi svojoj: Ne, neće ući u počinak moj!” (Heb 3.10-11)

KAO PRVO, ŽELIM SE OSVRNUTI NA NEKE KARAKTERISTIKE TAKVIH VJERNIKA

► **Vrlo su nestalni i srcem lutaju u svojem hodu s Bogom.**

Kad kažem nestalni, time mislim da su duhovno čas gore čas dolje, a kako im je srce otvrdnulo, često su vučeni svijetom i njegovim požudama. U njima ne nalazimo Božjeg straha i često ne ostaju na putevima svetosti i čistoće.

Slični su Izraelcima u pustinji. Nedjeljom vide Božje djelo, a u ponedjeljak odmah mrmljaju nalazeći sebe potpuno uronjenima u svjetske tjeskobne brige. Ustvari, na sastancima sa svetim Božjim narodom moraju dobro glumiti dižući ruke i pjevajući, ali ako im malo bolje pogledate lica, vidjet ćete da lica ne odgovaraju stanju usana ili plesanju. Razlog tome je njihovo buntovno stanje koje je teško prekriti.

I što se događa s njima? Ono što se dogodilo izraelskom narodu u pustinji. Zbog okorjelosti i lutanja njihovih srca, za put koji su mogli proći unutar dva tjedna trebali su četrdeset godina. Stvari koje poslušni kršćani mogu shvatiti i učiniti za dva tjedna, čine sljedećih deset godina. Zašto? Zbog toga što nisu slijedili svim svojim srcem Isusa ili vjerojatno nisu htjeli aktivno vjerovati te umrijeti sebi i svojim sebičnim putevima ili jer stalno mrmljaju na trenutne okolnosti u kojima se nalaze.

Zbog toga što nisu svladali Božju lekciju u pustinji Jahve ih je kaznio rekavši:

“Vaši sinovi neka lutaju pustinjom četrdeset godina, neka trpe zbog vaše nevjere dok vam ne ispropadaju tjelesa u ovoj pustinji. Prema broju dana u koje ste istraživali zemlju – dana četrdeset, za svaki dan jednu godinu – ispaštavajte svoje opaćine četrdeset godina. Iskusite što znači mene napustiti.”

(Br 14.33-35)

Koliko se samo kršćanskih parova, koje znam osobno, razvelo i danas žive u preljubu. Zbog kompromisa sa svijetom izgubili su duhovnu oštrinu, otvrdnuli srce nepokornošću i sada se nalaze u gorem stanju nego što su bili ikada prije.

Neki od njih su i napustili Boga, i dalje idu za svojim navodnim ispravnim uvjerenjima, a neki čak i dalje vjeruju da im Bog govori. Stanje im je katastrofalno, a sve iz jednog razloga – jer su bili nepokorni Bogu.

Znam i neke koji su pozvani. Vjerujem da je poziv bio autentičan, ali negdje u svom hodu odlučili su ne predati sve. Sada su buntovnici i žalost, neki još na početnom nivou od prije deset godina. I ono što je najžalosnije, kada ih sretnem, pokušavaju prikazati da je s njima sve u redu, ali u njihovim očima vidim krivnju, jad i čemer jer znaju da ih je Bog odbacio.

Crkvo, mi se ne možemo zvati njegovim imenom ako nismo njemu po volji. To nam jasno potvrđuje apostol Pavao kada Korinćanima daje za primjer Izraelce u pustinji i kaže da su oni isto “pili iz duhovne

stijene koja ih je pratila, a ta stijena bijaše Krist. Ali većina njih nije bila po volji Bogu, budući da su poubijani u pustinji.” **(1 Kor 10.4-5)**. Iako su se zvali Božjim narodom, bili su poubijani u pustinji jer su čeznuli za zlim stvarima.

► **Ne promiču niti priznaju Božje puteve.**

“...i ne priznaše puteva mojih...” **(Heb 3.10b)**

Pisac Poslanice Hebrejima citira Psalam 95 koji isto tako kaže: *“Ne budite srca tvrda kao u Meribi, kao u dan Mase u pustinji gdje me iskušavahu očevi vaši premda vidješe djela moja. Četrdeset ljeta jadio me naraštaj onaj, pa rekoh: Narod su nestalna srca, i ne promiču moje puteve.”* **(Ps 95.8-10)**

Jedan drugi prijevod kaže da “ne poznaju njegove puteve”. Grčka riječ za poznati je *ginosko* koju uobičajeno prevodimo sa “znati iskustveno”, a suprotnost je grčkoj riječi *eido* što znači “znati bez iskustva”.

To je i razlog zašto danas mnogi teolozi, pastiri, svećenici i vjernici aktivno ne priznaju ili ne promiču Božje pricipe ili puteve. Iako imaju znanje o Bogu, tj. o njegovim djelima, nikada ga nisu iskustveno spoznali što nas ustvari vodi prema zaključku da ga ni ne znaju.

✦ **Zbog kompromisa sa svijetom izgubili su duhovnu oštrinu, otvrdnuli srce nepokornošću i sada se nalaze u gorem stanju nego što su bili ikada prije.**

Boga ne zanima kakvo mi znanje imamo o njemu ili o njegovim djelima, već spoznaja kroz osoban odnos i aktivno iskustvo s njim, tj. kroz poslušnost. On je živa osoba, a ne neka povijesna ili znanstvena činjenica o kojoj smo mi samo intelektualno osvjedočeni. Mathew Henry je u vezi sa znanjem jednom ovako rekao: "Znanje je uzaludno i besplodno ako nije stavljeno u praksu." Krist nas nije pozvao da naučimo činjenice o njemu, nego nas zove u živi odnos s njim.

Ustvari, kao što sam već rekao, takvi ga ljudi iskustveno ne znaju, a niti ih zanima promicanje Boga i njegovih puteva. To je i jedan od razloga zašto takvi ljudi ne žele služiti niti svjedočiti – jer iskustveno ne znaju Boga.

Tit nam, iako govoreći o krivim učiteljima, dobro opisuje neke od karakteristika takvih ljudi: "Tvrdje da poznaju Boga, a djelima niječu. To su odurna, buntovna i ni za kakvo dobro djelo sposobna stvorenja." **(Tit 1.16)**

Ako živimo u buntovnosti prema Bogu, jedno je sigurno – on nas ne može i ne želi upotrijebiti!

Možemo se pretvarati da smo njegovi, naučiti određene kršćanske klišeje koje ćemo koristiti u crkvi ili u kršćanskom okruženju,

✦ Iako imaju znanje o Bogu, tj. o njegovim djelima, nikada ga nisu iskustveno spoznali što nas ustvari vodi prema zaključku da ga ni ne znaju.

ali čim se maknemo od toga, mi postajemo skroz druge osobe; ljubitelji požude, grijeha, naprasiti, bahati, mrmljači, ljubomorni, bez suosjećanja i ljubavi prema izgubljenima.

Apostol Ivan takve naziva lažnim kršćanima i kaže:

"Tko počinja grijeh od đavla je, jer je đavao grešnik od početka...tko god je rođen od Boga, ne počinja grijeha, jer sjeme Božje ostaje u njemu; ne može ostati u grijehu, jer je rođen od Boga." **(1 Iv 3.8-9)**

► **Nemaju pravi počinak - mir koji dolazi samo od Boga.**

"...stoga se zakleh u srdžbi svojoj: Ne, neće ući u počinak moj!" **(Heb 3.10)**

Izraelci su trebali ući u "počinak", što je značilo ući u Obećanu zemlju; ući u obećani mir, ali nažalost, velika većina nije ušla:

"Jahve ću graju vašu i zakle se u svojoj srdžbi: 'Ni jedan jedini od ovih ljudi, od ovoga opakog naraštaja, neće vidjeti ove dobre zemlje za koju sam se zakleo da ću je dati vašim ocima.'" **(Pnz 1.34-35)**

Ljudi lutajućih i tvrdih srca hodaju oko naokolo nemirna duha osvjedočeni Svetim Duhom o vlastitu nepokornost. Iznenađujuće je koliko se takvi boje smrti. Mogu biti opsjednuti zdravom ishranom, piti vitamine i vježbati dan i noć da održe zdravo tijelo. Većina knjiga im je o fitnessu i tijelu. Htjeli bi živjeti dugo kao Metuzalem. Grčevito se drže svog imetka, a život im je pun tjeskobne brige. To je toliko opasno stanje da je pisac

Poslanice Hebrejima nastavio: "Pazite, braćo, da se slučajno u koga od nas ne nađe pokvareno, nevjerno srce, tako da otpadne od Boga živoga." (**Heb 3.12**)

Ako nastavljamo hodati u takvu pokvarenu i tvrdnu srcu, Bog će nas kao posljedicu toga ostaviti same u grijehu i tako ćemo otpasti od Boga.

Jedini izlaz je taj da stavimo svoje pouzdanje u Isusa; aktivno se u vjeri okrenemo od nepokornosti Bogu i na taj način uđemo u "njegov počinak".

Znači, trebamo učiniti nešto za što znamo da je dobro i ugodno Bogu. Ili jednostavno otići na ono mjesto gdje Bog želi da budemo; oprostiti nekome povredu koje zadržavamo ili se jednostavno poniziti pred drugima i priznati svoje pogreške te ostaviti grijeh i svijet sa svojim požudama.

Apostol Ivan u vezi sa svijetom jasno je rekao: "Nemojte ljubiti ni svijeta ni onoga što je u svijetu!" (**1 Iv 2.15**)

Ako se ponizimo i aktivno tražimo Gospodina, sljedeće stvari bit će očite u našem hodu s njim:

▶ **Imat ćemo drukčiji duh.**

Odjedanput ćemo postati mirniji, ljubazniji, pokorniji autoritetu, grijeh će nam se gaditi. Imat ćemo dječju vjeru i drukčiji duh od ostalih koji su okorjela srca.

Dok drugi neće vjerovati, mi ćemo znati da ulazimo u Obećanu nam zemlju. Postat

ćemo kao Kaleb za koga je Bog rekao da ima drukčiji duh:

"A slugu svoga Kaleba, jer je u njemu drukčiji duh i jer mi bijaše poslušan, njega ću ja dovesti u zemlju u koju je išao, i njegovi će je potomci zaposjesti!" (**Br 14.24**)

▶ **Naša poslušnost postat će blagoslov drugima.**

Naša poslušnost ne samo da će biti nama na blagoslov nego i svim drugim ljudima. Više nećemo rogoboriti, nego ćemo stvarati učenike po vjeri koji će biti nosioci probuđenja u Hrvatskoj i svijetu. Oni neće biti puni samo intelektualnog znanja i hladnih srca, nego istinski Isusovi službenici koji će imati ispravan duh i pozitivan stav prema Božjim djelima.

Kaleb je Mojsiju donio izvješće kako je najbolje znao. Nije rekao: "To ti je danas preteško, ja sam umoran; boli me ruka jer sam se ogrebao na kamen; ne možemo ući u Obećanu zemlju s takvim fundamentalnim stavovima; morat ćemo dignuti kredit i podložiti se bankama one zemlje; tko zna hoćemo li uopće preživjeti, bolje da ne pokušavamo izgraditi crkvu ili mijenjati društvo jer nam to neće poći za rukom, itd."

Pismo kaže da je Kaleb ovako rekao: "Ti

★ **Ljudi lutajućih i tvrdih srca hodaju okolo naokolo nemirna duha osvjedočeni Svetim Duhom o vlastitu nepokornost.**

znaš što je Jahve rekao Mojsiju, čovjeku Božjem, za mene i tebe u Kadeš Barnei.... donio sam mu izvješće kako sam najbolje znao. Braća koja su pošla sa mnom uplašila su srce naroda, ali sam ja vršio volju Jahve, Boga svojega." (Jš 14.6-8)

Kaleb je aktivno vjerovao Bogu i tako ušao u obećani Božji mir.

► **Imat ćemo stalnu nadu i vjeru koja nije u opadanju nego u konstantnom rastu.**

"Mi smo uistinu postali i jesmo sudionici Kristovi, samo ako nadu kakvu smo od početka imali čvrsto sačuvamo do svršetka." (Heb 3.14)

Sudionik Krista nije onaj vjernik koji krene i ostane na pola puta, nego onaj koji dođe do kraja utrke.

Mnogi kršćani danas samo krenu s emotivnim ushićenjem bez pravog obraćenja i čvrste vjere i čim dođu do prvog problema, posustanu te zahlade odnose i svoja srca prema Bogu.

Ali Crkvo, ako do kraja umremo sebi i uđemo u njegov počinak, imat ćemo nadu i snagu koja će nas nositi do kraja naše utrke s Gospodinom.

Kaleb sa svojih osamdeset i pet godina

✦ **Naša poslušnost ne samo da će biti nama na blagoslov nego i svim drugim ljudima.**

nije otišao u mirovinu u vikendicu u koju je ulagao četrdeset pet godina da se može odmoriti pod stare dane, nego je još uvijek mario za puteve Gospodnje i širio njegovo djelo. Nije rekao: "Izgradio sam tri crkve te sada mogu počiniti pred televizijom..."

Čujte riječi čovjeka čije je srce pripadalo Bogu:

"...sada mi je osamdeset i pet godina, ali sam još i danas snažan, kao što sam bio onoga dana kad me Mojsije poslao kao uhodu. Kao nekoć, i sada je moja snaga u meni, za borbu, da odem i da se vratim. Daj mi sada ovo gorje, koje mi je Jahve obećao onoga dana. Sam si čuo onoga dana. Ondje su Anakovci, a i gradovi su im veliki i tvrdi. Ako je Jahve sa mnom, protjerat ću ih, kako je to obećao Jahve." (Jš 14.11-12)

Takvi su nam ljudi danas potrebni. Hrabri i čvrsti u Gospodinu; ljudi koji se boje Gospodina i slušaju njegove zapovijedi; spremni ostaviti sve ako je potrebno i dati sva svoja dobra Gospodinu.

Zato nam se, Crkvo, treba "bojati da se slučajno komu od nas, dok još vrijedi obećanje za ulazak u njegov počinak ne čini da je zakasnio." (Heb 4.1)

Današnjoj crkvi ne bi ništa nedostajalo da ima straha Gospodnjeg, ali očito po utvrđenom otpadničkom stanju crkva ne poznaje svoga Gospodina, a još manje ima straha. Jer da ima straha, imala bi i mudrosti.

Crkva danas ljubi svoj ugodni status quo i pasivna je prema mnogim stvarima.

Pastirima i propovjednicima trbusi su postali preveliki od blagostanja; više nema narančanja i kukanja za izgubljenom slavom i probuđenjem ili trudbeničkom molitvom za izgubljene.

Vjera nije pasivna, nego i te kako aktivna. Zato nam Pismo jasno kaže: "Danas kada čujete glas njegov, ne otvrdnite srca svoja.." **(Heb 3. 7-8)**

Danas vam je Bog govorio kroz svoju Riječ, kroz svog poslanika. Ako se ne okrenemo od grijeha i ostanemo nepokorni Bogu, nećemo moći ući u počinak; nećemo moći ući u njegov mir, nego ćemo i dalje kao posljedica takva stava lutati svojim srcima i na nas same navaljivat će razne pogubne nevolje.

Crkvo, moramo se "pridružiti onima koji su je s vjerom čuli." Kaleb i Jošua su čuli i reagirali na Božju Riječ.

Moje najveće obeshrabrenje i iznenađenje kao pastora je kada vidim da ljudi, nakon što mjesecima i godinama sjede i slušaju Božju Riječ, na molitvama su i savjetovanjima, ne primijene ono što čuju. Najviše me boli kada se samo slažu, ali ne vrše. Boli me jer znam da sve to što su čuli neće donijeti nikakvu promjenu u njihovim životima.

Evandjelje, odnosno Božja Riječ, nema nikakvu snagu ako je aktivno ne prihvatimo.

To je najveća bolest današnje crkve koja je puna znanja, ali ne poznaje iskustveno

Krista jer ne vjeruje aktivno njegovim Riječima.

U njegov mir ulaze samo oni koji aktivno vjeruju:

"U počinak, naime, ulazimo mi, vjernici..." **(Heb 4.3)**

To je više nego samo umno slaganje i vjerovanje. Zato je Jakov lijepo rekao: "Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Zar ga vjera može spasiti?" **(Jak 2.14)**

Vjera je aktivno pouzdanje u Isusa i vršenje njegovih volje!

"Želiš vidjeti, o luđače, da je vjera bez djela beskorisna? Zar nije bio naš otac Abraham djelima pokazan opravdanim kad je 'prinio na žrtvenik svoga sina Izaka?'" **(Jak 2.20)**

Abraham se nije samo slagao s onim što je čuo, nego je to i vršio. Nije otvrdnuo svoje srce i rekao: "Dat ću ti kozu ili budem kasnije predao svoje unuke", nego je djelovao odmah.

Zato, Crkvo, "Žurimo se dakle ući u onaj

✦ **To je najveća bolest današnje crkve koja je puna znanja, ali ne poznaje iskustveno Krista jer ne vjeruje aktivno njegovim Riječima.**

počinak, da tko ne pogine pružajući isti primjer neposluha! Usitinu je živa i djelotvorna riječ Božja. Ona je oštija od svakoga dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može suditi nakane i misli srca. I nema stvorenja sakrivena pred njim. Naprotiv, sve je golo i otkriveno očima onoga komu moramo dati račun." (**Heb 4.11-12**)

Jednog ćemo dana stajati pred Gospodinom Isusom i morat ćemo položiti račun za svaku našu riječ, djelo, stav i odluku. Riječ Božja nije nekakva biblioteka, knjiga ili ideja, nego je oštra kao kirurški nož i danas želi odsjeći sve one bolesne i pasivne dijelove koji vas sprječavaju da uđete u njegov počinak.

Od danas više ne morate lutati po životnoj pustinji, nego se jednostavno trebate aktivno okrenuti od grijeha i postati poslušni Duhu Svetome.

Danas morate donijeti odluku jer Riječ traži trenutnu odluku. Grijeh ne možete razvlačiti danima ili ga ostavljati pomalo. Danas ništa ne možete sakriti od Boga. Vaši strahovi od smrti trebaju biti predani, vaš ponos i samodostatnost trebaju biti slomljeni, bludnost i nečistoća ostavljeni, laži, neopraštanja, zavisti i ljubomore maknuti. Sebične duhovne manipulacije slomljene.

Vrijeme je da poradimo na svom srcu i predamo ga Bogu. Bog danas ne treba vaše ruke nego raskajano srce i ponizan duh.

Ako to učinimo, prestat ćemo lutati u svojim grijesima i izbjeci kaznu koja dolazi na njegov nepokorni narod te ući u Kristov mir.

Mnogi su od vas umorni i opterećeni jer su iscrpili sve svoje snage. Zato trebate doći Isusu koji je rekao: "Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti." (**Mt 11.28**)

Vrijeme je da uđete u Obećanu zemlju. Zemlju Kristova mira; krotka i ponizna duha. Samo tako ćemo izbjeci Božju kaznu i primiti pravodobnu pomoć za naše otpadničko lutajuće srce.

"Nemamo, naime, nekoga velikog svećenika koji ne bi mogao suosjećati s našim slabostima, nego jednoga koji je iskusan u svemu, samo što nije sagriješio. Dakle: pristupajmo s pouzdanjem k prijestolju milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć!" (**Hebrejima 4.15-16**)

★ **Vrijeme je da uđete u Obećanu zemlju.**

Copyright©2005. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prigol možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".